

Arrest

nr. 189 840 van 18 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 3 maart 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 december 2016 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 5 februari 2005 toe op Belgisch grondgebied en diende op 7 februari 2005 een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 1 april 2005 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*bis*).

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 13 juni 2005 de bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

1.4. Verzoeker en zijn Belgische partner V. V. K. dienden zich op 8 mei 2007 aan bij de dienst burgerzaken van de stad Oudenaarde om informatie in te winnen over een huwelijk.

1.5. Verzoeker en zijn Belgische partner traden op 25 januari 2008 te Oudenaarde in het huwelijk.

1.6. Verzoeker diende op 4 maart 2008 een aanvraag in tot vestiging (bijlage 19) in zijn hoedanigheid van echtgenoot van een Belg.

1.7. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 12 maart 2008 de beslissing tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

1.8. Op 27 oktober 2008 werd verzoeker te Oudenaarde in het bezit gesteld van een F-kaart, geldig tot 13 oktober 2013.

1.9. Naar aanleiding van een negatieve woonstcontrole, werd verzoeker op 2 juni 2009 van ambtswege afgevoerd te Oudenaarde. Op 30 september 2009 werd verzoeker ingeschreven te Gent.

1.10. De rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde sprak op 7 december 2010 de echtscheiding uit tussen verzoeker en mevrouw V. V. K.

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) nam op 13 december 2016 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Verzoeker werd hiervan op 2 februari 2017 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: Z.(...)

Voornamen: R.(...) N.(...)

Nationaliteit: Kameroen

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene vroeg het verblijfsrecht aan overeenkomstig art. 40ter, §2,1° van de wet van 15.12.1980 via een bijlage 19ter dd. 04.03.2008 in functie van zijn echtgenote V.(...) V.(...) K.(...) (...). De F-kaart werd 27.10.2008 afgeleverd. Het voorgelegde paspoort (met nr. ...) van betrokkene is vals/vervalst. Aangezien de identiteit van betrokkene betwist wordt kan er niet nagegaan worden of de huwelijksakte al dan niet over de zelfde persoon gaat. Bijgevolg kan de huwelijksakte niet aanvaard worden als bewijs van verwantschap. De voorgelegde huwelijksakte was van doorslaggevend belang bij het toestaan van dit verblijfsrecht gezien dit overeenkomstig art. 44 van het KB van 8.10.1981 net het document is dat moet aanvaard worden als bewijs van verwantschap.

In opdracht van de Substituut Procureur des Konings van het parket van Gent werd een onderzoek opgestart en is gebleken dat Z.(...) Raymond (...) in België niet zijn juiste identiteit heeft gebruikt. Zijn echte identiteit is echter: Ramond N.(...) Z.(...), geboren te (...) op (...). Het paspoort waaruit zijn echte identiteit blijkt is onderzocht door de Centrale Dienst ter Bestrijding van de Valsheden Federale Politie Brussel en dit paspoort blijkt authentiek te zijn. Tevens werd door de ambassade van Kameroen bevestigd dat het paspoort met nummer (...) van Kameroen wel degelijk door hen werd afgeleverd aan Ramond N.(...) Z.(...) en dit wel degelijk zijn juiste identiteit is.

Er wordt vastgesteld dat betrokkene onder valse voorwendsels het verblijfsrecht als familielid van een Belg heeft bekomen in het verleden. Betrokkene heeft het valse/vervalste paspoort + huwelijksakte gebruikt om er verblijfsrechtelijk voordeel uit te halen. Vandaar dat hier moet worden vastgesteld dat betrokkene het verblijfsrecht heeft bekomen door valse of misleidende informatie te verstrekken.

Overeenkomstig art. 42septies, tweede lid van de wet van 15.12.1980 dient rekening gehouden te worden met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Betrokkene werd voor het eerst ingeschreven in België op

07.02.2005. De duur van zijn verblijf kan alvast een terugkeer naar het land van herkomst niet in de weg staan.

Het betreft immers een relatief kort verblijf in verhouding met de periode die betrokkene in zijn land van herkomst of origine heeft doorgebracht. Aangezien hij jarenlang in Kameroen heeft gewoond en als volwassene het land heeft verlaten, kunnen we stellen dat het redelijk is om aan te nemen dat er nog voldoende banden zijn met het land van oorsprong. Ook zijn leeftijd is niet van die aard dat het een terugkeer naar het land van herkomst zou hinderen. De gezinssituatie spreekt voor zich, het huwelijk of de documenten betreffende het huwelijk (paspoort + huwelijksakte) was louter gericht op het verkrijgen van verblijfsrechtelijk voordeel en dus onder valse voorwendselen. In deze dient trouwens opgemerkt te worden dat alle eventuele verworven economische belangen, sociale en culturele integratie in België, en andere humanitaire elementen waarmee rekening gehouden moet worden, al dan niet opgebouwd werden onder valse voorwendselen.

Gezien het geheel van bovenstaande elementen, wordt het verblijfsrecht van betrokkene ingetrokken. Zijn F-kaart dient te worden gesupprimeerd.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, noch van een medische problematiek in hoofde van betrokkene. Het bevel om het grondgebied is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden: immers, indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van (oud) artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker stelt in zijn middel daarbij als volgt :

"Middelen tot vernietiging

(...)

4.1.

De beslissing stelt:

(...)

4.2.

De beslissing is volledig gestoeld op artikel 42septies van de Vreemdelingenwet.

Artikel 42septies van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

(...)

Op grond van dit artikel stelt de Dienst Vreemdelingenzaken een einde aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden van de verzoeker.

De Dienst Vreemdelingenzaken meent dat het paspoort dat verzoeker heeft voorgelegd vervalst zou zijn. Hieruit lijkt de Dienst vreemdelingenzaken te concluderen dat de identiteit van betrokkene betwist worden en bijgevolg ook niet kan nagegaan worden of de huwelijksakte betrekking heeft op verzoeker.

Uit onderstaande uiteenzetting zal blijken dat dit volledig foutief is en dat zelfs de motivering van Dienst Vreemdelingenzaken niet gestoeld is op de effectieve feiten eigen aan het dossier.

4.3.

(...)

4.5. *Verzoeker heeft bij zijn aanvraag tot verblijf een paspoort voorgelegd. Het paspoort had nummer 644074.*

Ten tijde dat verzoeker legaal België verbleef, verliep de geldigheid van zijn paspoort met nummer 644074.

Verzoeker heeft een nieuw paspoort aangevraagd bij de ambassade. Verzoeker kreeg een nieuw paspoort met nummer 01632893 op datum van 23/03/2012 naam van Ramond N.(...) Z.(...)

*De correcte naam is echter steeds Raymond N.(...) Z.(...) geweest.
Het ontbreken van de Y betreft een louter administratieve dwaling van de ambassade van Kameroen.
Verzoeker heeft hier verschillende bewijsstukken van.*

a)

*Vooreerst heeft verzoeker een originele akte van de Ambassade van de Republiek van Kameroen.
Uit het attest blijkt duidelijk dat het paspoort van de heer Raymond N.(...) Z.(...) met nummer
02/PS95/644074 authentiek is.*

*Het paspoort werd vervangen door het paspoort met nummer 016329893, welke ook authentiek werd
bevonden door de Centrale Dienst ter bestrijding van de Valsheden Federale politie Brussel.*

*Echter blijkt het wegvallen van de Y een administratieve dwaling, want de ambassade bevestigt dat de
effectieve identiteit Raymond N.(...) Z.(...) is.*

b)

Dat de effectieve naam van verzoeker ook Raymond N.(...) Z.(...) is, blijkt ook uit de geboorteakte.

Verzoeker kan een gelegaliseerde geboorteakte voorleggen, met vertaling.

Op de geboorteakte staat ook de naam Raymond N.(...) Z.(...).

c)

*Verzoeker zijn effectieve identiteit is Raymond N.(...) Z.(...). Verzoeker heeft nooit een valse identiteit
gebruikt.*

(...)

4.6.

De beslissing stelt:

(...)

*Er wordt melding gemaakt van een onderzoek, welke opgestart werd door de substituut procureurs des
Konings. Uit het onderzoek zou blijken dat verzoeker in België niet zijn werkelijk identiteit heeft gebruikt.*

(...)

*Verzoeker vermoedt dat gelet het feit het ene paspoort authentiek blijkt, men de gevolgtrekking gemaakt
heeft, dat het ander frauduleus zou zijn. Echter blijkt dit nooit effectief bewezen Indien dit het geval zou
zijn, zou men ook overgegaan zijn tot de intrekking van het paspoort. Dit is nooit gebeurd, verzoeker
heeft het originele paspoort nog steeds in zijn bezit;*

*Meer nog verzoeker heeft – in tegenstelling tot wat Dienst Vreemdelingenzaken beweert - het bewijs dat
het paspoort authentiek is.*

*Verzoeker kan bij huidige verzoekschrift kopijen van beiden paspoorten toevoegen, maar kan op zitting
de originele nog voorleggen.*

4.7.

*De Dienst Vreemdelingenzaken komt tot de conclusie dat verzoeker onder valse voorwendsels het
verblijfsrecht als familielid van een Belg bekomen heeft.*

*De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat verzoeker het valse paspoort en huwelijksakte gebruikt heeft
om er verblijfsrechtelijk voordelen uit te halen en meent daarom bewezen te hebben dat betrokkene het
verblijfsrecht heeft bekomen door valse of misleidende informatie te verstekken.*

*Zoals reeds aangegeven heeft verzoeker nooit een vals document voorgelegd. De identiteit van
betrokkene kan niet betwist worden, en het is duidelijk dat het effectief verzoeker is die rechtmatig zijn
verblijfsrecht heeft verkregen zonder enige vorm van fraude*

(...)"

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een attest van de ambassade van Kameroen waarin gesteld wordt dat het paspoort met nummer 02/PS95/644074 authentiek is, dit paspoort op 23 maart 2012 vervangen werd door het paspoort met nummer 01632893 op naam van Ramond N. Z. en de werkelijke identiteit van verzoeker Raymond N. Z. is (verzoekschrift, bijlage 3), een kopie van zijn geboorteakte met bijhorende legalisatie en beëdigde vertaling (verzoekschrift, bijlage 4), een kleurenkopie van zijn oud paspoort met nummer 02/PS95/644074 (verzoekschrift, bijlage 5) en een kleurenkopie van zijn nieuw op 23 maart 2012 afgeleverd paspoort met nummer 01632893 (verzoekschrift, bijlage 6).

Ter terechtzitting legt verzoeker het originele attest neer dat hij als bijlage 3 bij zijn verzoekschrift had gevoegd.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

3.3. De beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21) vindt haar juridische grondslag in het door verzoeker geschonden geachte (oud) artikel 42septies van de vreemdelingenwet.

Deze wetsbepaling luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een burger van de Unie of een familielid van deze burger en hem van het grondgebied van het Rijk verwijderen wanneer valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten werden gebruikt, of wanneer fraude werd gepleegd of andere onwettige middelen werden gebruikt die hebben bijgedragen tot de erkenning van het verblijf.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een dergelijke beslissing te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

3.4. In het administratief dossier bevindt zich een e-mail op datum van 24 oktober 2016 van de politie van de stad Gent die werd opgesteld in opdracht van de Procureur des Konings waarin wordt gesteld dat uit onderzoek is gebleken dat “(...) Z.(...) Raymond (...) in BELGIE niet zijn juiste identiteit heeft gebruikt. (...) Zijn echte identiteit is echter: RAMOND N.(...) Z.(...) In bijlage voegen wij een kopie van zijn Kameroens paspoort. Dit paspoort werd onderzocht door de Centrale Dienst ter Bestrijding van de Valsheden Federale Politie BRUSSEL en het paspoort blijkt authentiek te zijn. Tevens werd door de ambassade van Kameroen bevestigd dat het paspoort met nummer 01632893 van KAMEROEN wel degelijk door hen werd afgeleverd aan RAMOND N.(...) Z.(...) en dit wel degelijk zijn juiste identiteit is. (...)”

3.5. De gemachtigde van de staatssecretaris stelt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk dat “(h)et voorgelegde paspoort (met nr. 644074) van betrokkene is vals/vervalst”. Volgens hem blijkt uit het hierboven geschetste onderzoek van het parket van Gent dat verzoeker niet zijn echte identiteit zou hebben gebruikt en heeft hij “(...) onder valse voorwendsels het verblijfsrecht als familielid van een Belg heeft bekomen in het verleden. Betrokkene heeft het valse/vervalste paspoort + huwelijksakte gebruikt om er verblijfsrechtelijk voordeel uit te halen. Vandaar dat hier moet worden vastgesteld dat betrokkene het verblijfsrecht heeft bekomen door valse of misleidende informatie te verstrekken. (...)”

3.6. In zijn middel voert verzoeker aan dat de vermelding van de naam “Ramond” in zijn nieuw paspoort met nummer 01632893, dat hij heeft verkregen omdat zijn oud paspoort kwam te vervallen, een administratieve misslag betreft en dat zijn correcte naam “(...) steeds Raymond N.(...) Z.(...) [is] geweest. (...)”. Verzoeker verwijst hiervoor naar het als bijlage 3 bij zijn verzoekschrift overgemaakte en ter terechtzitting neergelegde attest van de Kameroense ambassade waaruit blijkt dat beide paspoorten authentiek zijn en er een administratieve fout in het spel is en stelt dat zijn naam Raymond ook blijkt uit zijn geboorteakte. Verzoeker benadrukt dat hij nooit een valse identiteit heeft gebruikt en dat de gemachtigde van de staatssecretaris de foutieve gevolgtrekking maakt. Het is niet omdat het ene paspoort authentiek werd bevonden, dat het andere daarom meteen vals/vervalst zou zijn.

3.7. In haar nota met opmerkingen reageert de verwerende partij als volgt op de kritiek van verzoeker:

“(...)

Uit het administratief dossier blijkt het paspoort dat gevoegd werd door het Parket werd afgegeven op 23/03/2012 met vermelding van de naam RAMOND N.(...) Z.(...) (en niet met vermelding van de naam RAYMOND N.(...) Z.(...) zoals vermeld op het vorige paspoort). De vaststellingen van de politie bevinden zich in het administratief dossier. Die vaststellingen vormen de grondslag van de bestreden beslissing. Het gegeven dat er geen nummer van een proces-verbaal werd vermeld in de bestreden beslissing doet aan voorgaande geen afbreuk. Uit het dossier blijkt immers genoegzaam dat de vaststelling van het gebruik van de foute identiteit niet gebeurde door het bestuur zelf, maar wel door de Centrale Dienst ter Bestrijding van de Valsheden Federale Politie Brussel, waarna de politie overging tot in beslag namen van de Belgische verblijfsdocumenten die afgeleverd werden op basis van de identiteit van het paspoort dat de verkeerde identiteit vermeldde van verzoeker. Immers, de huwelijksakte, op grond waarvan verzoeker zijn aanvraag heeft kunnen indienen als familielid van een burger van de Unie, vermeldde de naam zoals vermeld op het toen door hem voorgelegde paspoort, waarvan de Centrale Dienst ter Bestrijding van de Valsheden Federale Politie Brussel heeft geoordeeld dat deze de foutieve

identiteit bevat van verzoeker. Verzoeker heeft derhalve zijn verblijfskaart verkregen op grond van het voorleggen van een paspoort dat een foutieve identiteit bevat.

Artikel 42septies van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

(...)

In de bestreden beslissing werd het volgende gemotiveerd:

(...)

Verzoeker toont niet aan dat de verkeerde conclusies werden getrokken uit de informatie die werd overgemaakt door de politie met betrekking tot de vaststelling van de Dienst ter Bestrijding van de Valsheden Federale Politie Brussel. Hij toont evenmin aan op welke wijze zijn verklaringen geleid kunnen hebben tot een andere beslissing, nu de vaststellingen uitgaan van de daartoe bevoegde dienst en niet gebaseerd zijn op een loutere beoordeling van het bestuur. De mening van verzoeker, dat hij nooit een foute identiteit heeft opgegeven is niet van die aard om de bevindingen van de dienst ter Bestrijding van de Valsheden van de Federale Politie te ondergraven.

(...)"

3.8. De Raad acht het opmerkelijk dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen verzoeker niet langer beticht van het gebruik van een vals/vervalst paspoort, maar zich beperkt tot de vaststelling dat verzoeker zijn verblijfskaart heeft verkregen op grond van een paspoort dat een "foutieve" identiteit bevat. De bewijslast met betrekking tot het intentioneel element in het kader van de toepassing van (oud) artikel 42septies van de vreemdelingenwet berust nochtans bij de gemachtigde van de staatssecretaris, hetgeen steun vindt in de parlementaire voorbereiding, waarin onder meer het volgende wordt gesteld: "De enige uitzondering op deze overgangsbepaling heeft betrekking op de gevallen van fraude die worden bedoeld in artikel 42septies, omdat dit motief voor een beëindiging van het verblijf een toepassing is van het algemeen rechtsprincipe «*Fraus omnia corrumpit*»" (Wetsontwerp van 11 januari 2007 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer 2006-2007, DOC 51 2845/001, p. 76*). De rechtspraak van het Hof van Cassatie leert op zijn beurt dat de toepassing van het algemeen rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*" het bestaan van bedrog veronderstelt en dat bedrog kwaadwilligheid, opzettelijke misleiding en oneerlijkheid met de bedoeling te schaden of winst te behalen, inhoudt (Cass. 3 oktober 1997, *Arr.Cass. 1997, 386*). Die kwade trouw moet bewezen worden. Uit de beslissing en de gegevens van het administratief dossier dient dus te blijken dat de betrokken vreemdeling met het oog op het bekomen van zijn verblijfsrecht wetens en willens "*valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten*" heeft meegegeeld, of "*fraude (heeft) gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt (heeft) die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.*" Uit wat voorafgaat kan niet rechtsgeldig worden geconcludeerd dat verzoeker wetens en willens valse of misleidende informatie zou hebben verstrekt of valse of vervalste documenten zou hebben gebruikt om zijn verblijfsrecht erkend te zien.

3.9. In weerwil van het standpunt van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen werden door de gemachtigde van de staatssecretaris in de bestreden beslissing wel degelijk verkeerde conclusies getrokken uit de informatie die door de politie werd overgemaakt. Uit de bevestiging dat het paspoort dat op 23 maart 2012 werd afgeleverd, met nummer 01632893, een authentiek paspoort is, kan immers niet automatisch worden afgeleid dat het paspoort met nummer 644074 dat verzoeker destijds in het kader van zijn vestigingsaanvraag van 4 maart 2008 gebruikt heeft, vals zou zijn, zoals in de bestreden beslissing wordt geponeerd. Deze gevolgtrekking vloeit niet voort uit de informatie die door de politie van Gent aan de gemachtigde van de staatssecretaris werd overgemaakt. Uit het stuk dat verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlage 3), waarvan ter terechtzitting het origineel wordt neergelegd, blijkt trouwens dat ook het paspoort met nummer 02/PS95/644074 op naam van "Raymond" N.(...) Z.(...) authentiek is en dit paspoort wegens verlopen van het vorige op 23 maart 2012 werd vervangen door het paspoort met nummer 01632893 op naam van "Ramond" N.(...) Z.(...) en de "(...) *identité de l'intéressé à retenir (...)*" wel degelijk "Raymond" N.(...) Z.(...) is. Eén en ander lijkt te worden bevestigd door de gelegaliseerde geboorteakte van verzoeker (Verzoekschrift, bijlage 4), waarop eveneens de naam "Raymond" N.(...) Z.(...) wordt vermeld. Op grond van de beschikbare gegevens lijkt enkel te kunnen worden besloten dat het authentieke paspoort met nummer 01632893 dat op 23 maart 2012 werd afgeleverd wellicht een materiële misslag bevat.

3.10. Ter terechtzitting hamert de aanwezige raadsman van verzoeker op het feit dat zijn cliënt nooit de bedoeling heeft gehad om de administratie om de tuin te leiden. Verzoeker lijkt te kunnen worden bijgetreden waar hij stelt dat er in zijn hoofd geen sprake is van frauduleus gedrag en er enkel sprake is van een onzorgvuldigheid bij het opstellen van het paspoort. Zoals hierboven werd uiteengezet dient

voor de toepassing van (oud) artikel 42septies van de vreemdelingenwet verzoeker valse of misleidende informatie of documenten te hebben gebruikt om het verblijfsrecht te bekomen.

3.11. Bijkomend stipt de Raad aan dat verzoeker in de bestreden beslissing wordt verweten in het verleden onder valse voorwendsels zijn verblijfsrecht als familielid van een Belg te hebben bekomen, maar dat niet wordt uiteengezet hoe het enkele gegeven dat verzoekers voornaam aanvankelijk een "Y" bevatte van doorslaggevend belang zou zijn geweest om het verblijfsrecht te bekomen. De Raad stelt vast dat alle overige persoonsgegevens van verzoeker ongewijzigd zijn gebleven en er geen enkel sluitend bewijs voorligt van het feit dat de (identiteits-)documenten die de naam "Raymond" bevatten vals of vervalst zouden zijn.

3.12. De gemachtigde van de staatssecretaris ging op basis van de beschikbare informatie kennelijk onredelijk te werk door te stellen dat er in hoofde van verzoeker sprake was van bedrog om vervolgens toepassing te maken van artikel 42septies van de vreemdelingenwet.

Het eerste en enig middel is de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de vernietiging van de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Aangezien een onderdeel van het aangevoerde middel aanleiding geeft tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middelonderdeel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 december 2016 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN